

KATEGORIE NAD 40 LET

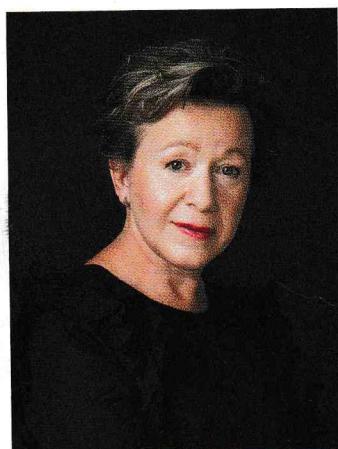
Do finále naší soutěže snad nemohly postoupit rozdílnější ženy. Jedna se musela odrazit ode dna, aby mohla rozdávat úsměvy, druhá se snaží motivovat ostatní psaním knih, třetí je kapacitou v jinak vyloženě mužském oboru.

DAGMAR POPOVÁ (44)

Autorka knihy *Moje cesta životem i mimo život pozemský*, ve které pravdivě popisuje svůj příběh vásnivé, ale bolestné lásky, onemocnění rakovinou a rozhodnutí čelit ji přirodním způsobem, je i přes svůj silný životní příběh skromná a nervózní z každé věty, kterou má na veřejnosti říct. Jistější si připadá za počítacem. Svými texty se snaží motivovat ostatní ženy, aby se nebály nástrah, které jim život připravil. „Chtěla bych, abychom si užívaly každého okamžiku života, přestože občas musíme projít i bolestivými zkouškami, které nás ale mohou posunout,“ mínila. Na svou nemoc nahlíží zpětně jako na dar, který jí umožnil vážit si všeho, co jí život nachystal – a tuto myšlenku se snaží šířit dál. Dagmar pracuje v ateliéru v Hradci Králové, kde má na starosti pořádání uměleckých výstav. „Byla jsem mile překvapena, když mě nakladatelka přihlásila do Ženy roku. Má prý pocit, že za to, co jsem v životě zažila a s jakou pokorou ke všemu přistupuji, bych si ocenění zasloužila.“

MARCELA MUNZAROVÁ (50)

Skromně působící dáma má neuvěřitelný životní příběh. Prosadila se v oboru, který je jinak výhradně mužskou disciplínou – pracuje v nanoprůmyslu a je jedinou ženou v tomto odvětví v tuzemsku. Na jaře ohromila svět svým unikátním materiélem Anti-Microbe Web R, který umí odfiltrovat viry a bakterie s účinností vyšší než 99,9 procenta. Polapila tak koronavirus. Od května vyrábí v Liberci tuto nanovláknou strukturu (pro roušky a masky) a chystá nové aplikace. „Do anket mě přihlásila kamarádka Lydie, které se jeví můj život a mé zaměření natolik inspirativní, že

by mohly zaujmout i jiné ženy,“ říká Marcela, již znají i v zahraničí a prezdivují ji Nanolady. „Myslím, že celkově jde o to, aby se ženy nebály prosazovat své názory, zájmy a myšlenky. Mají totiž světu co nabídnout a je škoda, že stále žijeme v době, kdy jsou mužské potřeby upřednostňovány před těmi ženskými.“

MICHAELA ŠIMČÍKOVÁ (49)

Na fotografiích to sice není patrné, ale Michaela pod nánosem make-upu skrývá výrazné jizvy, které ji pokrývají téměř celý obličej. „Mé dvě dcery nechtěně zapálily vánoční stromeček. Při hašení jsem utrpěla vážné popáleniny, které zanechaly následky v podobě jizev. Jsem tu ale proto, abych ukázala, že není důvod se za ně stydět,“ říká stále usměvavá Míša, která díky této zkušenosti získala obrovský životní nadhled a žádný problém pro ni není tak velký, aby jej nemohla překonat. Pracuje na pozici klíčové manažerky v nadnárodní společnosti a je spokojená. Má za sebou ovšem nejdnu těžkou chvíli. Děství prožila v Africe, kam její rodiče v roce 1968 emigrovali, prošla si domácím násilím a jako završení všeho bojovala jedna z jejích dcer s mentální anorexií. Přesto má Michaela záviděníhodnou chuť do života, což na ní obdivuje i její okolí. „Přihlásila mě kamarádka Lenka z bikram jógy, kterou jsem začala dělat, protože mi jizvy jiný sport nedovolovaly. Našla jsem se v ní a dodává mi velký klid.“

